

عده‌ای دنبال جنجال می‌گردد، ممکن است این جنجال توى رفتار فلان هنرمند باشد، توى ازدواج فلان خواننده یا حتی توى فحاشی فلان بازیکن، جنجال و شهرت در کنار هم برگ برندۀ‌ای است که برای مجری آن سودآور است، اما برای پیشخدمت‌انی که لایک و کامنت می‌گذارند جز پر کردن اوقات خالی هیچ چیز ندارد. ممکن است حتی به این جنجال‌ها فحش هم بدهند، مورد قبول شان نباشد، اما همین که می‌بینند و به آن بازخورد نشان می‌دهند در زمین بازی آنها توب

افرادی هم هستند که واقعاً طرفدار همین طرز تفکر هستند، کم هم نیستند، اصلاً شاید برای آنها یک شوکی باشد، به خاطر بیاورید آن خواننده‌ای را که در ساعت مشخصی از فالوئرها یش می‌خواست که بقیه کنند و جالب این‌که صفحه پر می‌شد از کامنت بقیه که آدم‌ها برای آن سلبیریتی می‌فرستادند، خیلی کار مسخره‌ای به نظر می‌رسد، اما اتفاق می‌افتد! بعضی‌ها هم هستند که موتور محرك ما برای رادیکال‌تر شدن هستند، شما یک هنجارشکنی اجتماعی، سیاسی یا فرهنگی کنید، بعضی‌ها هستند که دل‌شان می‌خواهد همان کار را انجام بدهند اما به هر دلیلی نمی‌توانند یا به اندازه شما دیده نمی‌شوند، آنها شما را هلوی می‌دهند و باعث می‌شوند کاری را انجام بدھید که خودشان دوست دارند، شما بازیچه دست فالوئرها شده اید، فالوئرها کیه بعد از یک مدت می‌روند سراغ نفر دیگری که البته کاری که آنها می‌خواهند را بهتر

انتهار اجتماعی

به جمله‌های آخر بند قبلی دقت کنید، یک روحی در آن نهفته که به آن تاریخ مصرف می‌گویند، آدم‌هایی از این دست معمولاً تاریخ مصرف دارند و از یک جایی دیگر به درد نمی‌خورند، و.خ.م.چ و.خ. کجا هستند؟ صفحه‌های میلیونی‌شان کجاست؟

مثل خیلی از چهره‌ها که توی بیمارستان، توی خانه، توی زندان و حتی توی خانه‌های سالمندان افتاده‌اند و از آن همه رغاغه‌های نئونی که دور و اطرافشان روشن بود خبری نیست.

معمولآً آدم‌ها در این اوقات باید دست به رفتار انتشاری بزنند، اگر زندن از آنها چیزی جز آن انتشار نمی‌ماند، اما اگر زندن فراموش میرشوند.

محمدعلی کشاورز و عزت‌ا... انتظامی و افرادی
از این دست بسیار بودند که تا آخرین لحظات
زندگی هیچ وقت راه انتحار را پیش نگرفتند و
همیشه اسطوره ماندند، بعضی اوقات آدم فکر
می‌کند چقدر خویشتنداری می‌خواهد که آدم
از بین این همه شلوغی به هنرمندیش وفادار
بماند.

البته رفتار امروز بهاره رهنمای انتحار نیست، او
هم مثل بسیاری از آدم‌ها از کوره در می‌رود و
توی پخش زنده حرفی از دهانش بیرون می‌آید
که اگر بعضاً خودش به آن فکر کند ممکن است
پشیمان شود، اما باید بهشدت نگران باشد که
اگر خواستند بعدها از او یاد کنند نگویند همان‌که
فلان کار کرد و فلان حرف زدا
او یا به‌زودی مجبور به آن انتحار می‌شود یا
محکوم به فراموشی!

بروی‌های بـ ملاحظه

اجازه بدھید مطلب را در جایی تمام کنیم که خیلی هم حال بہ ہم زن است، اما دانستن آن بہ ما می فهماند ما در این پیروی‌های بی‌ملاحظہ و بدون فکر چہ کار می کنیم! پیرو مائزونی را احتمالاً نمی شناسیم، اما اگر نام او را جست وجو کنید یک نقاش ایتالیایی است که به همین دلایل عجیب و غریب معروف شده است، بعد از این که بازدم، اثر انگشت و حتی خون خودش را به عنوان یک اثر هنری فروخت، در سال ۱۹۶۱ او بسته قوطی ۳۰ گرمی از فضولات خودش تولید کرد و به زبان‌های مختلف روی آنها توضیحاتی نوشت، بعد امضا زد و به قیمت طلاخی خالص در بازار فروخت. خیلی احتمانه به نظر می‌رسد که کسی این قوطی‌های توهین آمیز را بخرد، اما بد نیست بدانید در اکتیر ۲۰۰۸، یعنی همین چند سال پیش، قوطی شماره ۸۳ این مجموعه برای فروش با ارزشی بین ۵۰ تا ۷۰ هزار پوند به حراجی ساتبیز عرضه شد و از آن عجیب‌تر این که به قیمت ۹۷۲۵ پوند فروخته شد. چیزی بیش از سه میلیارد و ۷۰۰ میلیون تومان آدم چه کارهایی که نمی‌کندا!

زیستن در جنجال

1000-10000 m²

من کنیم، یک بار خودش از مجری برنامه پرسید
چرا در مورد تعداد همسرها من حرف می‌زنید،
چرا از تحصیلات من نمی‌گویید؟ واقعیت این
است که اگر بین این همه تحصیلکرده سینما
یا گرافیک یا هر رشته دیگری بهاره رهنما
شاخص شده به دلیل تحصیلاتش نیست، کما
این‌که احتمالاً تا همین الان هم بسیاری از شما
نمی‌دانید که او فوق‌لیسانس ادبیات نمایشی
دارد.

این جنجال‌ها هستند که سلبریتی‌ها را می‌سازند
و سلبریتی‌هایی که دور و اطراف‌شان جنجال و
هیاهو نباشد سلبریتی‌نمی‌شوند، هرگدام هم
که از جنجال فراری است به او پیشنهاد بدھید
صفحه اینستاگرامش را ببند، آن وقت می‌بینید
توجهی‌هایی که می‌آورد نشان می‌دهد دوست ندارد
از وسط شلغوی نگاه‌ها دور بماند.

ما با این پیش‌فرض که با یک سلبریتی طرف
هستیم قصد داریم رفتار بهاره رهنما و بهاره‌های
رهنمای را نگاهی بیاندازیم، هرچند می‌توانید
نظرات خودتان را در مورد این مطلب به گوش
ما برسانید؛ روابط عمومی روزنامه که معرف
نیست،

یک جوک قدیمی
هست که کمک تبدیل به
یک نگاه جامعه‌شناسانه
شده، یک جوک خیلی
بی‌مزه که در همان
روزهایی هم که روی بورس
بود نمک خاصی نداشت
بوزنانه‌نگار
بیلی عمیق بود، اگر آدمی که آن را درست کرده
معمولی باشد، می‌تواند امروز با ارائه مدارک
دیپلم تجربی جامعه‌شناسی را بهمین یک
بگیرد.

نمود نظر از این قرار بود که معلم انشا
مدرسه از بچه‌ها خواست در مورد یک
اده فقیر بنویسند، هفته بعد که همه بچه‌ها
های خودشان را آوردن و یکی کخواندند
از بچه‌ها که از قضا پدرش خیلی پولدار بود
طور نوشته بود: «یک خانواده بودند که خیلی
بودند، راننده‌شون فقیر بود، آشپزشون فقیر
باغیون‌شون فقیر بود، نوکر و کلفت‌هاشون
بودند، وکیل خانواده‌شون فقیر بود، حتی
بار و پلای شمال‌شون هم فقیر بود...»

گستگی احتماء

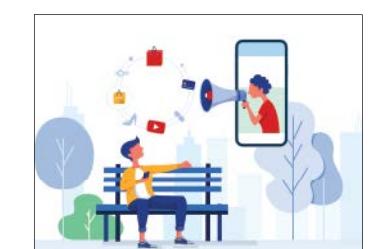
سوال اول اینجاست، چطور می‌شود که یک فرد
تصور می‌کند دیگرانی که نمی‌توانند بعد از ۳۰
سال یک زندگی ایده‌آل توان با آرامش برای خود
خانواده‌شان فراهم کنند بی‌دست و پا هستند؟
آیا شما در خانواده خود توان افرادی را ندیده‌اید
که معلم، کشاورز، روزنامه‌نگار یا کارمند باشند
و همیشه زحمت می‌کشند و دست آخر هم
هشت‌شان گرو نهشان است؟
یکبار به این فکر کنید که در یک محیط ایزوله
زنگی می‌کنید و بعد از مدتی از آن محیط که
اتباط، با بیرون نداشته خارج می‌شود و آدمها
نداری با حتی همان شکاف طبقاتی که آنها را
ن روز انداخته ندارند.

سالیت‌های حنحایی

بریقی می بگذرد
از همه اجراه بدھید در مورد این صحبت
که بهاره رهنما کیست؟ یک هنمند، یک
ر، یک همسر یا یک مرتع فضای محازی؟
بیت این است که بهاره رهنما هیچ‌کدام
شنا نیست. او یک سلبریتی است، با تمام
وصیاتی که یک سلبریتی دارد.
ین که هنمند نباشد، با مادر یا همسر،
موع این است که در جای خودش در همه
صدلی‌ها نشسته و نقش‌آفرینی می‌کند،
این که شما نمی‌توانید کوکی بدهاره رهنما
ختر خودخواه داستان یک شهر است یا آن
محصی در سن پترزبورگ یا آن معلم مهربان
رود آقایان منموع! بهاره رهنما هیچ‌کدام از
نیست، ما امروز هم اگر بخواهیم او را از هر
ای معرفی کنیم او را یک مادر سلبریتی، یک
سر سلبریتی، یا هر چیز دیگری که سلبریتی
نوان پسوند آن باشد معرفی می‌کنیم. اصلاً
تل دیگر در اینجا برای ما مهم نیست، ما
ورد سلبریتی و سلبریتی بودن او صحبت

یادداشت در دوره سروری اشیا زندگی می‌کنیم

پیتیریم سوروکین، استاد دانشگاه هاروارد معتقد است بشر سه دوره را طی کرده تا به امروز رسیده: دوره عقلالیت (یونان)، دوره شهود (قرون وسطی) و دوره تجمل‌گرایی و شی‌سسوری که از قرن ۱۶ شروع شده و همچنان ادامه دارد. انسان امروزی برای مطرح کردن خود و این‌که دیگران او را ببینند به فخر‌فروشی با اشیا روی آورده. اتومبیل، زیورآلات، لباس، لوازم آرایش، اسباب منزل و ... اشیایی هستند که آدم‌های امروزی از طریق آنها شخصیت پیدا می‌کنند. به همین دلیل آنها را به دیگر همنوعان شان نشان می‌دهند تا به چشم آنها بیایند. البته این راهی است که تازه‌به‌دوران رسیده‌ها از آن استفاده می‌کنند. دو گروه از انسان‌ها وارد این بازی‌ها نمی‌شوند؛ اول کسانی که باور و اعتقادات دینی و مذهبی دارند و دوم کسانی که اصیل‌زاده و دارای خانواده و اصل و نسبی معتبرند. خانم بهاره رهنما به عنوان سلبیریتی ویدئو منتشر می‌کند و داشته‌های خود را به رخ دیگران می‌کشد اما مثلاً دختر فرمانفرما بیان با آن همه ثروت هرگز با دارایی خود پیز نداده چون احتیاجی به دیده‌شدن نداشت. این‌که هر فردی باید کار کرده، درآمد داشته و پول خود را مدیریت کند تا مثلاً بعد از ۳۰ سال به رفاه نسبی دست پیدا کند، صحبت نادرست نیست اما این گفته زمانی درست است که عدالت اجتماعی برقرار باشد و همه در شرایط یکسانی بتوانند فعالیت و کار کرده و بنا به تلاش خود دستمزد دریافت کند.

در شرایطی که جامعه ما دچار شکنندگی اقتصادی و معیشتی است چنین سخنانی نه اندیشمندانه است و نه انسانی و اخلاقی. متأسفانه دنیا به دست پولدارهای افتد که شعور اجتماعی چندانی ندارند که اگر چنین نبود، تراپم به واسطه ثروتمند رئیس جمهور آمریکا نمی‌شد. پز دادن و فخرروشی ذات انسان معاصر و به خصوص شهرنشین است. شهرها آدم‌ها را بی‌هویت و تنها کرداند. دختر و پسری که از یک شهر یا روستای کوچک به تهران یا کلانشهر دیگری مهاجرت مکنند، این شهرها همیشه خود را

از دست می‌دهند. کسی آنها را نمی‌شناسد و به همین دلیل مثلاً آرایش‌های عجیب و غریب می‌کنند یا لباس پاره می‌پوشند تا جلب توجه کنند. دیده شدن با اشیا ذات انسان امروری است. سلبریتی و فرد معروفی که مزه دیده شدن و شهرت را چشیده، دست به هر کاری می‌زند تا بیشتر دیده شود؛ نمونه‌اش تنلو که همه بدنش را خالکوبی کرده تا با این حال‌ها بیشتر دیده شود. شهرت طبلی پایان نداد و کسی که به این ورطه بیفت، هر روز تشنه‌تر و رفتارهای عجیب و غریب‌تر بیشتر می‌شود. مردم نسبت به ویدئو خانم رهمنما واکنش نشان می‌دهند، من این را به فال نیک می‌گیرم. این تضاد‌آرا و این واکنش‌ها جامعه را پویا نگه می‌دارد. از جامعه بی‌تفاوت باید ترسید نه از جامعه‌ای که واکنش نشان می‌دهد. همین تکاپوی اجتماعی است که به مرور سلبریتی‌هایی مانند خانم رهمنما را به حاشیه و سکوت می‌راند و به مردم هم این آگاهی را می‌دهد که صفحات آنها را در شبکه‌های اجتماعی دنبال نکنند.